

Kerkasiel dominee Kasper Jager: 'Hier worden kinderrechten geschonden!'

in dit.eo – 16 april 2026 Geschreven door Boudewijn Drechsler

Dominee Kasper Jager is het zat. Niet het uitgeprocedeerde gezin dat al 500 dagen in zijn kerk schuilt. Nee, hij ergert zich aan alle politici en opiniemakers die maar om de hete brei draaien: "Het gaat hier niet om asielwetten. Hier worden kinderrechten geschonden. Heb het lef om daarover in gesprek te gaan!"

De uitgeprocedeerde Oezbeekse familie Babayants krijgt nu al meer dan 500 dagen kerkasiel in de protestantse kerk Open Hof in Kampen. Zij waren bang te worden uitgezet, maar voelen zich hier veilig. Er is onafgebroken een kerkdienst gaande, en daarom mag de politie het gebouw niet binnengaan.

Kinderpardon

Het gezin vluchtte ruim 12 jaar geleden naar Nederland. Kasper Jager: "Afgelopen zondag vierde Amelia haar 12e verjaardag. Zij is hier in Nederland geboren. Haar hele leven is in Nederland, zij is gewoon een Nederlands meisje." De oudste zoon van het gezin is Aram. Hij was negen toen hij hier kwam en is nu 21. En dan zijn er nog Ariana, van 15 en Aleksa van vier, ook hier geboren dus.

In Oezbekistan behoorde de familie tot de Armeense christelijke minderheid. Het islamitische Oezbekistan staat op nummer 25 van de Open Doors ranglijst christenvervolgung. "Ze hebben daar geen enkele ontwikkelingsmogelijkheid en zeggen daar niet veilig te zijn. Je kan daar ook niet vrij christen zijn."

Maar daar draait het in feite nu niet eens om volgens Jager. "Dat niet alle asielzoekers die hier naartoe komen, kunnen blijven, kan ik nog volgen. Maar ik kan niet begrijpen hoe een regering, zo met kinderrechten omgaat. Dat gaat er bij mij niet in. Ik begrijp het niet."

Jager doelt met kinderrechten op een ander kerkasiel in 2019. Toen zocht een Armeense familie, in een soortgelijke situatie, in Den Haag kerkasiel. Dit gezin werd uiteindelijk niet uitgezet omdat de kinderen al te zeer waren geworteld. Op aandringen van regeringspartij ChristenUnie kregen zij een verblijfsvergunning en met hen nog honderden andere kinderen die al vijf jaar of langer in Nederland verbleven.

Het gezin Babayants dat nu in Kampen in de kerk verblijft, viel zeven jaar geleden net buiten dat zogenoemde kinderpardon: het was twee weken te kort in Nederland. Jager: "Daar ging natuurlijk al iets mis: het zou een automatisme moeten zijn dat kinderen die dit nu overkomt, hier ook kunnen blijven."

Gebroken belofte

In plaats daarvan werd in 2019 het kinderpardon afgeschaft en waren er geen speciale regels meer voor asielkinderen. Wel werd beloofd gezinnen met kinderen sneller door de asielprocedure te laten gaan. Maar dat is tot nu toe niet gelukt: de afgelopen jaren zijn er zo'n 420 kinderen bijgekomen die al vijf jaar of langer in Nederland verblijven. En dat niemand het daarover heeft, daar is Jager boos over.

Daarom neemt hij ook geen genoegen met de uitspraak van asielminister Bart van den Brink. Deze zei vorige week in een interview met het Nederlands Dagblad dat hij geen uitzondering gaat maken voor de familie Babayants. "De minister praat over 'gelijke monniken, gelijke kappen'. Want als hij voor de één een uitzondering gaat maken, dan moet dat ook voor de ander. Alleen hij zegt hier niets over de belofte van een snelle procedure waardoor er geen gewortelde asielkinderen meer teruggestuurd worden. En niemand heeft het daar meer over."

Jager kan er niet over uit: "Heb dan de moed, heb dan het lef, heb dan de liefde om daarover in gesprek te gaan, om mee te denken. Dat is wat ik tot nu toe steeds mis."

Populistisch frame

Afgelopen zaterdag was het volgens hem weer raak. Tafelgast en oud ChristenUnie-politicus Gert-Jan Segers wilde zich in het tv-programma Dit is de Week (EO) niet uitspreken over het kerkasiel van het gezin Babayants. Hij wilde eerst zeker weten of het kerkasiel wel terecht is, voordat hij er iets over kon zeggen. Segers zei: "De rechter heeft gezegd: er is geen plek voor dit gezin. Hoe weet ik dan zeker of hier onrecht wordt gedaan? Dat weet ik niet."

Kasper Jager reageert geprikkeld: "Gert-Jan Segers weet precies hoe het zit, hij zat tijdens dat vorige kerkasiel gewoon in de Kamer, hij was er helemaal bij betrokken. Maar hij trok zaterdag een wazig rookgordijn op waardoor er een heel ander beeld van de situatie ontstond." Hij voegt er aan toe: "Had ons anders de kans gegeven om zelf te vertellen wat er aan de hand is."

In plaats daarvan verschuilt men zich volgens Jager achter de strenge asielwetten. Hij noemt het zelfs een 'populistische frame'. "Maar onze vraag gaat niet over de asielwetten en of de familie op basis daarvan weg moet of mag blijven. Wij hebben het hier over de rechten van kinderen die hier geschonden worden. Zeven jaar geleden ging het daar ook al over."

3000 vrijwilligers

Dat ondanks de belofte uit 2019 de procedures nog steeds lang en traag zijn, brengt Jager bij een ander punt waar hij zich aan ergert: de veelgehoorde beschuldiging dat ouders van asielkinderen zelf maar door blijven procederen waardoor het zo traag

gaat. Jager: "Als de asielzoekers niet zelf in beroep gaan, dan doet de IND dat wel. Het gaat over en weer. Als een rechter zegt dat ze mogen blijven, dan gaat de IND in beroep. Dat gebeurt minstens zo vaak."

En daarbij: "De procedure zit al verstopt voordat ze er überhaupt in komen. De asielzoekers hebben hele strakke termijnen waarbinnen ze moeten reageren. De IND zelf heeft die verplichte termijnen niet. Er gaan maanden of een half jaar overheen voordat er weer een reactie komt. Dus dat het niet snel gaat, ligt beslist niet aan de asielzoekers."

En de familie zelf? "Die zijn natuurlijk in shock. Die zitten ruim 500 dagen hier in de kerk en hebben hun hoop gericht op deze nieuwe regering." Het kerkasiel gaat wat Jager betreft dan ook gewoon door: "Zolang wij voldoende draagkracht hebben. Er zijn een kleine 3000 mensen die dit in gang houden en vanuit het hele land hiernaartoe komen, inclusief 15 docenten om de kinderen les te geven. Iedereen is heel vastberaden. Maar na 500 dagen zijn we natuurlijk ook moe. We houden elkaar niet voor de gek. Het vraagt nogal wat."

Christus in de ogen kijken

Maar vervolgt hij: "Tegelijkertijd kijken wij dit gezin in de ogen en daarmee kijken we Christus in de ogen. Het verdriet en het onrecht leeft gewoon onder ons in de kerk. We zien het gewoon gebeuren. En de familie is zich er ook van bewust dat het niet alleen om hen gaat, maar om nog 420 andere hier gewortelde kinderen."

Overigens is stoppen volgens Jager ook geen optie: "Voor dit gezin is het dan einde verhaal. Zij zullen op een vliegtuig gezet worden naar Oezbekistan. En zij gaan daar echt geen nieuw leven beginnen, want dat kan daar niet. Dus die gaan weer vluchten. Dat is hun toekomstperspectief, zou ik bijna zeggen."

Ondertussen zitten ze vast in een kerk en hebben ze alleen een binnenplaatsje voor frisse lucht. Hoe houden zij dat vol? "Het is een hele krachtige familie. En de kinderen spelen binnen de muren. Het is een grote kerk, een groot kerkgebouw. Ze pakken daar hun leven op. En dat doen ze bewonderenswaardig goed."

Jager aarzelt even: "Het is misschien een gekke vergelijking, maar het is een beetje zoals mensen in Gaza proberen te leven, of hoe mensen in Oekraïne, tussen al die puinhopen, proberen hun leven op te pakken. Wat moet je anders? Je kunt niet in zak en as gaan zitten. Ze zeggen zelf dat ze zich hier veilig voelen, gesteund door al die mensen. Dus ja, dat houdt hen gaande. En ze halen heel veel kracht uit hun geloof."

Persbericht landelijk

29 april: kerken door heel Nederland luiden de klokken voor gewortelde kinderen

Kampen, 17 april – Op woensdag 29 april om precies 16.20 uur worden kerken in heel Nederland opgeroepen om vijf minuten lang hun klokken te luiden voor gewortelde kinderen in Nederland. Met deze landelijke actie vragen initiatiefnemers aandacht voor de positie van kinderen die hier zijn opgegroeid, maar nog altijd in onzekerheid leven over hun toekomst.

De actie sluit aan bij het kerkasiel dat inmiddels al meer dan 500 dagen wordt verleend aan de familie Babayants in de Open Hof in Kampen. Met dit kerkasiel vragen betrokkenen aandacht voor de situatie van de ouders Alexandr en Karina en hun kinderen Aram, Ariana, Amelia en Alexa. Tegelijk klinkt hiermee een oproep voor alle 420 gewortelde kinderen in Nederland die in een vergelijkbare situatie verkeren.

Met het klokkenluiden willen de initiatiefnemers letterlijk en figuurlijk de stem van deze kinderen versterken. Waar hun stem in het publieke en politieke debat vaak te zacht blijft om gehoord te worden, kunnen kerken die stem helpen dragen door op hetzelfde moment hun klokken te luiden.

De organisatie: “Kinderen die hier geworteld zijn, verdienen het om gezien en gehoord te worden. Met deze actie geven kerken in heel Nederland een krachtig en zichtbaar signaal van medemenselijkheid, bescherming en solidariteit.”

De organisatie hoopt dat op 29 april in heel Nederland een gezamenlijk geluid klinkt voor deze kinderen. Inmiddels hebben al meer dan 70 kerken en geloofsgemeenschappen zich aangemeld. Het doel is dat ieder geworteld kind een stem krijgt en dat er voor elk kind een klok luidt. Daarvoor zijn in totaal 420 klokken nodig. Kerken worden daarom niet alleen opgeroepen om zelf mee te doen, maar ook om deze oproep actief te delen binnen hun eigen netwerk, zodat nog meer geloofsgemeenschappen, lokale initiatieven en betrokken burgers zich aansluiten. De symboliek van het tijdstip is bewust gekozen: 16.20 uur verwijst naar de 420 gewortelde kinderen voor wie aandacht wordt gevraagd.

Kerken en geloofsgemeenschappen worden opgeroepen om:

- op 29 april om 16.20 uur vijf minuten lang de klokken te luiden;
- andere kerken in de regio uit te nodigen om mee te doen;
- de oproep te verspreiden via eigen kanalen en netwerken;
- zich aan te melden als deelnemende kerk.

Met deze actie willen de initiatiefnemers laten zien dat de samenleving niet stil blijft, zolang kinderen die hier thuis zijn in onzekerheid leven.

Aanmelden kan via <https://kerkasielkampen.nl/klokkenluiden-voor-kinderen/>